

õnnis. Kui Turgi kuninga sullane korra
 pallawat risti, waagnast, koggematta omma
 kuninga pähhä wallas, agga monned sak
 mid Koranist — mis otsego Turgi rahwa
 Piibel on — omma hädda sees lugges, ja
 need sannad kuninga süddant nenda ligu-
 tasid, et ta temmale andeks andis ja peä-
 legi melehead, ta siis wois õnnest räkida,
 ja surest õnnest. Agga mis kül sest, kui in-
 nimenne ühhegi sure mehhe ehk kuninga
 ees, au sees on ja armo leiab; nemmad
 agga on ühhed innimesed, ja ei woi polegi
 aidata! Sest kui innimesse waim wälja
 lähhäb, siis lähhäb ta jälle omma mulda;
 selsammal päwal lähhäwad temma kōiged
 mõtted hukka. Laul 146, 4. Ehk meid kut-
 sutakse wahhest enne neid jo ilmaft ärra, ja
 se pōrm saab jälle mullasje, nenda kui ta
 olnud, ja se waim lähhäb jälle Jummalä
 jure, kes tedda on annud, Kogg. 12, 7. ja
 peab ilmsiks sama Temma kohto-järje ees;

mis siis aitab keik würestide ja kuningatts
 au ja arm? mis siis aitab keik mailma
 rahha ja warra? mis siis keik sellesinnatse
 ello annid ja hüed? mis keik temma rōdm
 saab aitma? kas se keik woib meie hinge
 õnsaks tehha? — Ei woi jo ükski wenda
 lunnastada egga isseennastke, egga Jum-
 malale lunnastamisje hinda ei temma egga
 ennese eest anda, ja meie hinge lunnasta-
 minne on ni kallis, et se peab mahhajäma
 iggaweste. Laul 49, 8. 9. Ja sellepärrast
 on need õiged õnsad needsammad, kellest
 Matt. 5, 7. loeme: „Õnsad on need
 armolisjed; sest nemmad peawad
 armo sama.“

Mis se on: armolinne ollema, sedda
 teab kül iggamees; agga piisut on neid,
 kes ka hea melega tahtwad armolisjed olla.
 Agga sellega nemmad petwad isseennast, ja
 tewad patto omma liggimeeste ja ka Jum-
 mala wasto. Sest neil, kes armolisjed,